

Verkoeling der liefde

Meditatie over Mattheus 24 vers 12

*‘En omdat de ongerechtigheid vermenigvuldigd zal worden,
zo zal de liefde van velen verkouden’.*

Na de scherpe rede tegen de Farizeeërs en Schriftgeleerden verlaat de Heere Jezus stad en tempel. Het oordeel is aangezegd: ‘het huis van God zal woest gelaten worden’. De discipelen zijn het niet eens met dit oordeel. Zij wijzen de Heere Jezus op de schoonheid van de tempel. Maar de Heere antwoordt, dat er niet een steen op de andere zal blijven. Dan wordt plots de aandacht der discipelen getrokken naar de toekomst en vragen zij welk het teken van zijn toekomst zijn zal.

Dan volgen allerlei verschrikkelijke dingen: oorlogen, geruchten van oorlogen, aardbevingen, pestilentiën en hongersnoden. Ook de valse profetie zal in sterke mate tegenwoordig zijn. In Matt. 24 : 12 wordt als één van de kenmerken genoemd: ‘de vermenigvuldiging van de ongerechtigheid’. Hier komt de zonde voor onder de benaming van de ongerechtigheid. Johannes zegt: de zonde is de *ongerechtigheid*. Ongerechtigheid wijst in het grondwoord op wetteloosheid. Het is dus een grondige opruiming van Gods Wet uit alle levensverbanden. De ongerechtigheid is niet van vandaag of gisteren, maar is geweest vanaf de val van Adam. Die ongerechtigheid is ons aangeboren, zoals David zegt in Ps. 51 :7: ‘Zie, ik ben in ongerechtigheid geboren, en in zonde heeft mij mijn moeder ontvangen’. Die aangeboren ongerechtigheid is er altijd en overal. Deze is de *bron* van de ongerechtigheid in gedachte, woord of daad. De openbaring van deze ongerechtigheid is in de ene tijd sterker dan in de andere: Vandaar, dat hier sprake is van de vermenigvuldiging van de ongerechtigheid. Er is zelfs in de Bijbel meermalen sprake van het volmaken van de maat der ongerechtigheid. Zo was het met de oude wereld, toen de zondvloed losbrak: de maat der ongerechtigheid was vol. Zo was het met de steden Sodom en Gomorra, met de Kanaänieten bij de intocht van Israël en Kanaän, met Israël bij het in ballingschap gaan, enz.

Er wordt in deze wereld een oogst rijp voor de hemelse schuur en voor het helse vuur. Dat rijpingsproces is steeds gaande. Is dan de maat vol, dan komt het oordeel over een persoon, een geslacht, een stad, een volk of volkeren. Deze ingrepen in de historie vormen nog niet het gericht, maar zijn de voorboden en de voorlopers van het eindgericht.

Schiller heeft eenmaal gezegd: De wereldgeschiedenis is het wereldgericht. Daarin zit een kern van waarheid. Vergeet echter nooit, dat het wereldgericht nog komt. Een van de kenmerken van de eindtijd zal zijn: ‘vermenigvuldiging der ongerechtigheid’. De verleiding is groot hierbij te denken aan de slechtheid der wereld. Dat willen wij echter niet, maar veeleer zien naar de ongerechtigheid bij *onszelf!* Zeker er is verband tussen de opbloei van de kerk en de terugdringing van de doorwerking van de ongerechtigheid. Is de gemeente Gods levend, dan gaat er kracht uit op hen, die buiten zijn. Zinkt de geloofskracht van de gemeente in, dan is er evenredige toeneming van de ongerechtigheid buiten de gemeente. Daar is een zeer nauw verband. Toch beginners wij bij het Huis Gods, dat is de Kerk. Immers de oordelen beginnen vanuit dat Huis Gods en treffen dan de wereld, niet omgekeerd!

Waar God de meeste arbeid besteedt, zijn de oordelen het felst. Daarom willen wij bij dit woord niet allereerst denken aan de vijandschap der wereld, die Christus en de Zijnen haat: Ook niet aan de afval en de ergernissen (struikelblokken) enz. enz., maar aan het *huis Gods!* Immers daar wordt de liefde van God gekend. Daar is toch het krachtenveld van de Heilige Geest. Daar toch wordt ons zondaarsbestaan ontdekt en de rijke liefde Gods in Christus verklaard. Dat huis Gods is in de diepste kern het geheel, van het Lichaam van Christus, zoals het leeft uit het hoofd Christus. Juist vanuit dat Lichaam van Christus worden de storingen het allerfijnst waargenomen. Juist daar in de tegenwoordigheid van de Koning der Kerk zijn de reacties tegenover alle wetteloosheid te scherper en te feller. Wie in het aangezicht van de Koning der Kerk zondigt, zondigt niet goedkoop. Aan onze tekst gaat de ontroerende waarschuwing tegen de valse profetie vooraf.

Hier blijkt dus opnieuw dat leer en leven in zeer nauw verband met elkaar staan. Dat het leven door de leer bepaald wordt. De Schrift spreekt van de gezonde leer, van leer der godzaligheid en veroorlooft niet de scheiding van leer en leven. Ongerechtigheid is dus de verminking van de . Schrift zowel in leer als in leven. De valse profetie brengt als een slechte moeder ook een slecht kind ter wereld, n.l. de ongerechtigheid. En deze ongerechtigheid heeft de aard van een kankergezwell, het breidt zich uit, zaait zich voort, tast alles aan. Jesaja geeft een ontroerende tijdopname van het bondsvolk: onkunde; ondankbaarheid, verdervende kinderen, afval, liegen, vloeken, vals zweren, eigengerechtigheid en vroomdoenerij. Al deze ongerechtigheden roepen ten hemel om wraak.

In dat vermenigvuldigen ligt het algemeen bederf verklaard. Men schaamt zich niet meer. Alle remmingen, alle inwerking van de algemene genade worden weggenomen. De kleinste is niet anders dan de grootste, de profeet niet anders dan de priester. Het gehele hoofd is ziek. Van de hoofd tot de voeten is er niets heel, maar wonden en striemen van etterbuilen.

Vandaar de oproep: 'Wast U, reinigt U van Uw boosheid!' Zo is het ook vandaag. De oordelen Gods wentelen zich voort over de gehele Kerk. De wereldgelijkvormigheid enerzijds en de verscheurdheid van het Lichaam van Christus anderzijds nemen hand over hand toe. De ongerechtigheid gaat ook nu vaak gepaard met de eigengerechtigheid. Men behaagt zichzelf in allerlei vrome vormen, gedachte en enz. De kracht om te onderscheiden neemt af. De ingang voor het Woord Gods wordt dicht gezondigd. De Heilige Geest wordt bedroefd.

Waar het geloof door de liefde werkende is, gaan de levenssappen van de Heere Jezus uit met kracht in de ranken en ontstaat er een bloeiend geestelijk leven. Is er veel verborgen omgang met God, een voortgang in de dagelijkse bekering en een toebrenging van hen tot de gemeente, die zalig worden. Daarmede rijzen wij niet omhoog, daarmede worden wij niet groot, maar daarmede wordt God groot. Lees de Handelingen der Apostelen! Dan is er de voorbedding en het meestrijden en zo nodig het meelijden niet elkander. Welnu, wanneer de ongerechtigheid vermenigvuldigt, gaat alles precies andersom. Dan is er het gevaar van de verstarring en bevrozing.

Het gevaarlijkste in dit proces van bevrozing is het moment, waarin de gevoelloosheid optreedt. Dan vriest u zich geestelijk dood. Daarom is dat stadium, voorafgaande aan de gevoelloosheid, zo belangrijk in de vermaning. Waaraan is dit te onderkennen? Wel, wanneer iemand in de winter verkleumt, dan staan zijn handen voor allerlei werk verkeerd. Dan is hij ongedurig en wankelmoedig. Zo is het ook in het geestelijk leven. De liefde gaat gestadig voort, terwijl de verkleuming geen vaste gang kent. Wat uit liefde gebeurt, gaat vanzelf, wat uit dwang gebeurt, niet. Wat doet iemand die koud is? Wel, die gaat zich warmen! Zo is het ook hier.

Behalve de verwarmende werking, gaat er ook een reinigende, uitbrandende werking van het vuur uit. Wie bij God komt, krijgt het zo warm, dat alle hout, hooi en stoppelen verbrandt in het vuur van Zijn gericht. Ontloop dat vuur maar niet! Hier wordt alle ongerechtigheid uitgebrand met de liefdeloosheid er bij! Dat branden doet pijn. Jesaja kromp er onder ineem en riep uit: 'Wee mij, want ik verga, omdat ik een man van onreine lippen ben en woon in het midden van een volk, dat onrein van lippen is, want mijn ogen hebben de Koning, de HEERE der heirscharen gezien. Van hieruit komt de roep: Bekeert u van al uw boosheden. Van hieruit krijgt de vermaning klem: 'Laat ons onze wegen onderzoeken en doorzoeken en laat ons wederkeren tot de Heere, want Hij vergeeft menigvuldig'.

Hier worden wij niet alleen leeg gebrand, maar ook verwarmd. immers Jesaja verging niet, maar werd behouden. Dat had hij niet aan zichzelf te danken, maar aan Hem, die in het vuur van de toorn Gods werd geworpen, aan de Heere Jezus Christus. Hij is beladen met alle ongerechtigheid, vrijwillig in dat vuur gegaan en is niet verlost, omdat Hij als Verlosser de verlossing moest tot stand brengen!

Het merkwaardige nu is dat wanneer wij door dat vuur gepijnigd worden, wij toch niet vergaan, omdat Hij Zich stelt als de drager van het gericht en Zich als de Liefde Gods openbaart, opnieuw openbaart als de gezegende des Vaders. Dan is er de warmte, de stralende warmte van de Christus Gods, die de ijskorsten van liefdeloosheid doet smelten en opnieuw vaardig maakt om in de goede werken te wandelen, die God in Christus heeft voorbereid. Wij leven in een wereld, waarvan de elementen straks brandende zullen vergaan. Omdat dit beweeglijke voorbijgaat, hoedanige behoort gij te zijn in godzaligheid, in heiligheid en gerechtigheid.

Wellicht staat er iemand op grote afstand, die zegt: lk durf niet mee terug te keren. U hebt uw hart aan alles en nog wat gegeven, maar niet aan de Heere. Uw schroom is te begrijpen. Hoor het Woord van God: 'Al waren uw zonden als scharlaken en al waren zij rood als karmozijn, zij zullen worden witter dan wol en witter dan sneeuw'. Alleen het bloed van Jezus Christus reinigt van alle ongerechtigheid. Deze roep betekent ook: Oorlog aan de ongerechtigheid! Wie de Naam van Christus sta of van ongerechtigheid!

Gelukkig, die met Simon Petrus getuigen mag: 'Heere, Gij weet alle dingen, Gij weet, dat ik U liefheb'. Wanneer het koud wordt, doet u een jas aan. Welnu, doet aan de Heere Jezus Christus en legt af alle werken der duisternis. Dan laait opnieuw het machtig liefdesverlangen op en loopt u de Bruidegom na. Dan is er opnieuw een vermaak in Gods Woord en Wet, in Gods dienst en in de gemeenschap met de broeders. De oefening in de godsvrucht ontbreke niet, opdat harten brandende worden gemaakt en gehouden bij de opening van het Woord!

Gouda, Augustus 1953

Ds. G. Boer